

## دربارهٔ غذاهای تقدیم شده به بتها

<sup>1</sup> اما دربارهٔ قربانی‌های بتها، می‌دانیم که همه علم داریم. علم باعث تکبر است، لکن محبت بنا می‌کند. <sup>2</sup> اگر کسی گمان برد که چیزی می‌داند، هنوز هیچ نمی‌داند، بطوری که باید دانست. <sup>3</sup> اما اگر کسی خدا را محبت نماید، نزد او معروف می‌باشد. <sup>4</sup> پس دربارهٔ خوردن قربانی‌های بتها، می‌دانیم که بت در جهان چیزی نیست و اینکه خدایی دیگر جز یکی نیست. <sup>5</sup> زیرا هرچند هستند که به خدایان خوانده می‌شوند، چه در آسمان و چه در زمین، چنانکه خدایان بسیار و خداوندان بسیار می‌باشند، <sup>6</sup> لکن ما را یک خداست، یعنی پدر که همه چیز از اوست و ما برای او هستیم، و یک خداوند، یعنی عیسی مسیح که همه چیز از اوست و ما از او هستیم. <sup>7</sup> ولی همه را این معرفت نیست، زیرا بعضی تا به حال به اعتقاد اینکه بت هست، آن را چون قربانی بت می‌خورند و ضمیر ایشان چون ضعیف است نجس می‌شود. <sup>8</sup> اما خوراک، ما را مقبول خدا نمی‌سازد زیرا که نه به خوردن بهتریم و نه به ناخوردن بدتر. <sup>9</sup> لکن احتیاط کنید مبادا اختیار شما باعث لغزش ضعیفا گردد. <sup>10</sup> زیرا اگر کسی تو را که صاحب علم هستی ببیند که در بتکده نشسته‌ای، آیا ضمیر آن کس که ضعیف است به خوردن قربانی‌های بتها بنا نمی‌شود؟ <sup>11</sup> و از علم تو آن برادر ضعیف که مسیح برای او مرد هلاک خواهد شد. <sup>12</sup> و همچنین چون به برادران گناه ورزیدی و ضمایر ضعیفشان را صدمه رسانیدی، همانا به مسیح خطا نمودید. <sup>13</sup> بنابراین، اگر خوراک باعث لغزش برادر من باشد، تا به ابد گوشت نخواهم خورد تا برادر خود را لغزش ندهم.

## آكل ما ذبح للأوثان

<sup>1</sup> وأما مِنْ جِهَةِ مَا ذُبِحَ لِلْأَوْثَانِ فَتَعْلَمُ أَنَّ لَجَمِيعَنَا عِلْمًا. الْعِلْمُ يَنْفُخُ وَلَكِنَّ الْمَحَبَّةَ تَبْنِي. <sup>2</sup> فَإِنْ كَانَ أَحَدٌ يَظُنُّ أَنَّهُ يَعْرِفُ شَيْئًا، فَإِنَّهُ لَمْ يَعْرِفْ شَيْئًا بَعْدَ كَمَا يَجِبُ أَنْ يَعْرِفَ. <sup>3</sup> وَلَكِنْ إِنْ كَانَ أَحَدٌ يُحِبُّ اللَّهَ، فَهَذَا مَعْرُوفٌ عِنْدَهُ. <sup>4</sup> فَمِنْ جِهَةِ أَكْلِ مَا ذُبِحَ لِلْأَوْثَانِ تَعْلَمُ أَنْ لَيْسَ وَتَنْ فِي الْعَالَمِ وَأَنْ لَيْسَ إِلَهٌ آخَرُ إِلَّا وَاحِدًا. <sup>5</sup> لِأَنَّهُ وَإِنْ وَجِدَ مَا يُسَمَّى إِلَهَةً، سَوَاءٌ كَانَ فِي السَّمَاءِ أَوْ عَلَى الْأَرْضِ، كَمَا يُوجَدُ إِلَهُهُ كَثِيرُونَ وَأَرْثَابُ كَثِيرُونَ، <sup>6</sup> لَكِنْ لَنَا إِلَهٌ وَاحِدٌ، الْآبُ، الَّذِي مِنْهُ جَمِيعُ الْأَشْيَاءِ وَنَحْنُ لَهُ، وَرَبُّ وَاحِدٌ، يَسُوعُ الْمَسِيحُ، الَّذِي بِهِ جَمِيعُ الْأَشْيَاءِ وَنَحْنُ بِهِ. <sup>7</sup> وَلَكِنْ لَيْسَ الْعِلْمُ فِي الْجَمِيعِ، بَلْ أَنَا نَسْ بِالصَّمِيرِ نَحْوَ الْوَتَنِ، إِلَى الْآنَ يَأْكُلُونَ كَأَنَّهُ مِمَّا ذُبِحَ لِوَتْنٍ، فَصَمِيرُهُمْ إِذْ هُوَ ضَعِيفٌ، يَتَنَجَّسُ. <sup>8</sup> وَلَكِنَّ الطَّعَامَ لَا يُقَدِّمُنَا إِلَى اللَّهِ، لِأَنَّا إِنْ أَكَلْنَا لَا تَزِيدُ، وَإِنْ لَمْ نَأْكُلْ لَا نَنْقُصُ. <sup>9</sup> وَلَكِنْ انْظُرُوا لِئَلَّا يَصِيرَ سُلْطَانُكُمْ هَذَا مَعْتَرَةً لِلضَّعْفَاءِ. <sup>10</sup> لِأَنَّهُ إِنْ رَأَى أَحَدٌ، يَا مَنْ لَهُ عِلْمٌ، مُتَّكِنًا فِي هَيْكَلٍ وَتْنٍ، أَقْلًا يَتَقَوَّى صَمِيرُهُ، إِذْ هُوَ ضَعِيفٌ، حَتَّى يَأْكُلَ مَا ذُبِحَ لِلْأَوْثَانِ؟ <sup>11</sup> فَتَهْلِكُ بِسَبَبِ عِلْمِكَ الْإِخُ الضَّعِيفُ الَّذِي مَاتَ الْمَسِيحُ مِنْ أَجْلِهِ، وَهَكَذَا، إِذْ تُخْطِئُونَ إِلَى الْإِخْوَةِ وَتَجْرَحُونَ صَمِيرَهُمُ الضَّعِيفَ، تُخْطِئُونَ إِلَى الْمَسِيحِ. <sup>13</sup> لِذَلِكَ إِنْ كَانَ طَعَامٌ يُغَيِّرُ أَخِي، فَلَنْ أَكُلَ لَحْمًا إِلَى الْأَبَدِ، لِيَلَّا أُغَيِّرَ أَخِي.